

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์
คำนำผู้เขียน

1

ความลับของคนรวย

10

รายได้ 2 ประเภทที่ควรรู้จัก
เหนื่อยก่อน ค่อยรวยผ่อนส่งทีหลัง
บันได 7 ขั้น สู่งานที่ “ใช่!” และรายได้งามๆ

2

รวยด้วยดอกเบีย

34

ฝากเงินแบบไหนดี
วิธีคิดดอกเบีย
อยากรวยก็ดี แต่...เมื่อไรคุณพีจะลงมือ
คิดก่อนไม่พอ ยังต้องขออีกๆ

3**รวยด้วยค่าเช่า****62**

เรื่องดีๆ ที่ได้จากการลงทุนกับบ้าน
อสังหาริมทรัพย์...โอกาสเดียว! ที่ให้คุณลงทุนด้วยเงินคนอื่น
ธุรกิจค่าเช่า...ทางเลือกที่หลากหลาย

4**รวยด้วยเงินปันผล****84**

เครื่องมือรวย! ด้วยเงินปันผล
มีเงินน้อย..ก็แค่ค่อยๆ ลงทุน

5**รวยด้วยออนไลน์****110**

ธุรกิจออนไลน์ทำเงินได้ 24 ชั่วโมง
ทำ “เว็บไซต์” ไว้สร้างรายได้ มือใหม่ก็ทำได้...ง่ายนิดเดียว
BLOG ทำง่ายๆ แต่รายได้งามๆ
คิดจะหารายได้ออนไลน์ ต้องใส่ใจเรื่อง Pay Per Click
วิธีการรับ-จ่ายเงินทางอินเทอร์เน็ต

6**รวยด้วยทองคำ****150**

ลงทุนด้วย “ทองคำ” ทำกำไรได้...ถ้าจังหวะดี
“กองทุนทอง” ปลอดภัย อุ่นใจ สำหรับคนไม่ชอบเสี่ยง
“โกลด์ฟิวเจอร์ส” ต้นทุนต่ำ กำไรดี แต่มีความเสี่ยง

รวยด้วยสลากรนาการ

164

ลึ้นแล้ว (อาจ) รวย!

ผลตอบแทนขึ้นต่ำ...ก็ยังคงคุ้ม!

รวยด้วยตู้หยอดเหรียญ

174

วิธีทำงานของตู้หยอดเหรียญ

ข้อคิดเพิ่มเติมสำหรับตู้แต่ละประเภท

ครีเอทตู้ใหม่ๆ หรือใส่ใจพัฒนาตู้แบบเดิมๆ

รวยด้วยธุรกิจเครื่อง่าย

194

ขายตรงรวยได้ ขอแค่เข้าใจจริง

แชร์ลูกโซ่-ธุรกิจเครื่อง่าย-ขายตรง ต่างกันที่ตรงไหน

คำนำสำนักพิมพ์

“อย่ายึดติดรายได้จากเพียงทางเดียว
จงใช้การลงทุนสร้างรายได้อีกทางหนึ่ง”

หนึ่งในเคล็ดลับที่ทำให้ **วอร์เรน บัฟเฟตต์** กลายเป็นมหาเศรษฐี นักลงทุนชื่อก้องโลก ด้วยความเชื่อว่า การหวังพึ่งรายได้จากแหล่งเดียวนั้นเป็นการทำให้ตัวเองตกอยู่ในความเสี่ยงอย่างยิ่ง

บางคนถามว่า “เสี่ยงอะไร?”

ก็ลองนึกดูง่ายๆ หากคุณเป็นมนุษย์เงินเดือนที่เจ้านายไม่ค่อยรักเท่าไร แล้วบังเอิญวันหนึ่งบริษัทจำเป็นต้องเลย์ออฟพนักงานบางส่วนเพื่อลดงบประมาณ คุณจะรู้สึกอย่างไร?

นี่คือความน่ากลัวของการหวังพึ่งรายได้เพียงแหล่งเดียว วิธีป้องกันที่ดีที่สุดก็คือการสร้างรายได้จากหลายๆ แหล่ง หลายๆ ทางเพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยง

ทั้งหมดนี้บรรจุอยู่ใน แปลง ‘เงินเดือน’ เป็นเงินล้าน! หนังสือที่ มนุษย์เงินเดือนไม่ควรพลาด กับสารพัดวิธีใช้ ‘เงินเดือน’ ทำงาน (แทนคุณ) พุด ให้ง่ายขึ้นก็คือ ขณะที่คุณทำงานประจำ นั่งออฟฟิศ หรือคุยกับลูกค้าอยู่ คุณก็ สามารถมีรายได้ที่นอกเหนือจาก “เงินเดือน” หลังไหลเข้ามา โดยที่คุณไม่ต้อง ออกแรง หรือไม่ต้องไปนั่งเฝ้าตลอดเวลา

รายได้ที่วุ่นในวงการการเงินเรียกว่า “Passive Income” หรือรายได้ที่ ได้มาโดยไม่ต้องออกแรง ซึ่งมีอยู่หลากหลายวิธี และทุกวิธีล้วนแล้วแต่เป็นการ ลงทุนที่มีความเสี่ยง แต่สิ่งที่จะเอาชนะความเสี่ยงได้คือ ‘ความรู้’ ฉะนั้น สิ่งที่คุณ ต้องทำก็ไม่มีอะไรมาก อ่านและศึกษาวิธีต่างๆ นั้นอย่างจริงจัง ก่อนจะเลือกสรร ช่องทางที่เหมาะสมกับตัวคุณที่สุด เพียงเท่านั้น โอกาสของการมีอิสรภาพทางการเงิน ของคุณก็จะเปิดกว้างขึ้น

จงจำไว้ว่า คนรวยไม่ทำงานเพื่อเงิน

แต่จะให้เงินทำงานแทน

แล้วคุณล่ะ ใช้เงิน (เดือน) ทำงานแล้วหรือยัง?

โพสต์บุ๊กส์

คำนำผู้เขียน

สมมติว่า ถ้าเรามีโอกาสได้สอบถามมนุษย์เงินเดือนที่เดินสวนกับเรา อยู่ทุกเช้าเย็นว่า สิ่งใดที่เป็นความฝันหรือความสุขในชีวิตของพวกเขา เชื่อได้เลยว่า คำตอบยอดฮิตที่จะต้องมีให้ได้ยินมาจากแทบทุกคน ก็คือเรื่องของความฝันที่จะมีธุรกิจเป็นของตนเอง อยากลาออกจากราชการประจำ อยากทำอะไรที่มีรายได้มากกว่า และได้เปลี่ยนสถานะจากลูกจ้างไปเป็นนายงาน เป็นเจ้าของธุรกิจ เป็นผู้ประกอบการ

ว่ากันง่าย ๆ ก็คือความอยากเป็นนายตัวเองนั่นละ ดูได้จากแผงหนังสือที่ดาษดื่นไปด้วยหน้าปกประเภท “ลาออกซะถ้าอยากรวย” “เป็นลูกจ้างเขาอยู่ทำไม เมื่อไรจะรวย” ซึ่งมักเล่าตัวอย่างมากมายของคนที่ประสบความสำเร็จ เพราะกล้าออกมาทำตามความฝัน ฯลฯ จนขายดิบขายดีเพราะตรงกับจริตของคนสมัยใหม่ ที่ต้องการความเป็นอิสระสูงขึ้น เพื่อระบบการทำงานที่ซ้าซากจำเจ กล้าก้าลืนฝันทนกับคำตอบแทนที่สวนทางกับค่าครองชีพ

แต่เอาเข้าจริง การออกจากฐานที่มั่นคง (ในระดับหนึ่ง) ของงานที่ทำประจำนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย แถมยังมีอัตราส่วนของคนที่รุ่งน้อยกว่าพวกที่ร่วงอย่างเห็นได้ชัด เพราะไหนจะต้องเรียนรู้ทดลองผิดลองถูกอยู่นานกว่าสิ่งที่คิดจะเข้าที่

ไหนจะต้องวิ่งค้นหาเงินทุนสำรองไว้กินอยู่สำหรับช่วงแรกที่ธุรกิจยังตั้งไข่ล้ม
ล้มไข่กิน แถมบางคนยังออกมาลูยโดยรู้ข้อมูลแฉๆ ปลายๆ เพียงแค่ฟังเขาเล่ามาว่า
อันนั้นรายได้ดี อันนี้คู่แข่งน้อย อันนั้นกำไรงาม

ในขณะที่หนังสือ แปลง ‘เงินเดือน’ เป็นเงินล้าน! ไม่เพียงแต่จะ
บอกความจริงอีกด้านหนึ่งที่หลายคนมักมองข้ามไป นั่นก็คือการสำรวจสิ่ง
ที่ตัวเองมีของมนุษย์เงินเดือน ไม่ว่าจะเป็ “เวลาที่เหลือ” หลังงานประจำ “ความ
สามารถในการลงทุน” ที่แม้จะมีจำกัด แต่จริงๆ ก็ยังมีให้เลือกพิจารณาได้ใน
หลายช่องทาง ตลอดจนถึง “ประเภทของกิจกรรมต่าง” ที่ทำให้เงินอกเงยขึ้น
มาได้ด้วยตัวของมันเอง แถมยังเป็นเสมือนคู่มือที่บอกเบ็ดเสร็จถึง “ข้อดี ข้อเสีย”
ของแต่ละทางเลือกนั้นๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้พิจารณาว่าเหมาะสมกับไลฟ์สไตล์ของ
ตนเองมากน้อยเพียงไร

ที่สำคัญคือเป็นหนังสือที่คัดสรรมานำเสนอเฉพาะแต่ทางเลือกที่
สามารถสร้างรายได้ให้งอกเงยด้วยตัวของมันเองได้ โดยที่คุณไม่ต้องไปนั่งทำงาน
หนักแบบเหนื่อยชั่วคราว เพื่อหาเงินมาใช้ชั่วคราว เหมือนอย่างที่เคยเป็น

เพราะคนเรามีชีวิตอยู่แค่สองหมื่นกว่าวัน ลองแบ่งให้ดี ไข้ให้
ถูก ไฟกัสนให้เป็น เพื่อให้เราสามารถหาเงินแค่ช่วงเดียว แต่มีใช้ไปตลอด
ทั้งชีวิตที่เหลืออยู่

ไท ขวัญพิรุณ

ความลับ
ของคนรวย

1

คนส่วนใหญ่ถูกสั่งสอนให้ "ต้องทำงานหนัก
เพื่อหาเงิน" ตั้งแต่เด็กมาแล้วที่
คนเราจะมาพร้อมกับการว่า "โตขึ้นจะ
ทำงานอะไร" เด็กผู้ชายอาจจะตอบกันว่า
อยากเป็นนักบิน อยากเป็นวิศวกร
อยากเป็นหมอ ส่วนเด็กผู้หญิงก็จะบอกว่า
อยากเป็นนางเอกหนัง อยากเป็นแอร์โฮสเตส
อยากเป็นนางสาวไทย ฯลฯ

เวลาที่พวกผู้ใหญ่ได้ยินอย่างนั้นก็มักจะชื่นชมเด็กด้วยคำว่า
“ดีแล้ว ต้องตั้งใจเรียนให้เก่งๆ โตขึ้นมาจะได้ทำงานได้เงินเดือนละเยอะๆ”
คนส่วนใหญ่ก็เลยตั้งหน้าตั้งตาเรียน เพราะเชื่อว่าถ้าจบมาแล้วจะได้
มีงานทำ พอทำงานมากๆ ก็จะได้มีเงิน บางคนก็อุตสาหะดิ้นรนมองหางานให้ตรงกับที่เรียนจบมา ถ้าโชคดีได้เจองานที่ชอบก็ดีไป ได้ทำงานอย่างมีความสุข แต่
หากไม่ชอบก็ต้องพยายามเปลี่ยนสายงาน

บางคนยังดีที่รู้ตัวไวหน่อย ในช่วงแรกๆ ของชีวิตการทำงาน อายุยังไม่
มากก็พอจะขยับตัวได้ แต่บางคนทนทุกข์อยู่กับที่มาเป็น 10 ปี มองทางไหนก็ไม่
เห็นจะมีอนาคตที่สดใส มีแต่วีแววว่าจะโดนปลด โดนเด็กรุ่นหลังข้ามหัว ท้อแท้
หมดกำลังใจ งานการก็เลยยิ่งไม่ก้าวหน้าเข้าไปใหญ่

บางคนก็ใช้เวลาครึ่งค่อนชีวิตวนเวียนอยู่กับการมองหางานที่ชอบ แต่
พอทำไปได้สักพักก็ต้องเริ่มต้นใหม่ พอใกล้จะได้ไต่เต้าก็มันต้องพบกับปัญหา
สารพัด ทั้งเจ้านายไม่ดี ที่ทำงานไกล ค่าตอบแทนน้อย เพื่อนร่วมงานเอาเปรียบ
หรือแม้กระทั่งทำแล้วไม่แฮปปี้ ไม่มีความสุข ต้องทนฝืนทำไปวันๆ

ส่วนคนที่ตั้งใจทำงาน ชอบไม่ชอบไม่รู้ล่ะ ถือคิดว่าคนเราเกิดมาต้อง
อดทน หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดินยิ่งกว่าทำนาเสียอีก แต่สุดท้ายก็ยังไม่ถึงไหน ปรับ
เงินเดือนปีละ 500-1,000 บาท โบนัสไม่เคยมีเพราะความดีไม่เคยโดดเด่น

ผลขอเบียดเดียว...อายุก็ถึงวัยมีครอบครัว พอแต่งงานก็เริ่มมีค่าใช้จ่าย
ที่ตามมาเป็นหางว่าว ทั้งค่าบ้าน ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเทอมลูก ไหนจะเงินเพื่อ ค่าน้ำมัน
ค่าข้าวแกงก็แพงพรวดพราด

แต่ขอโทษ...ค่าแรงไม่ได้แพงตามไปด้วยเลย อุตุส่าห์อดทนมาเป็นสิบ
ปี กว่าจะได้เลื่อนขั้นขึ้นมาเป็นผู้จัดการแผนกกับเขาทั้งที ดูเหมือนจะมีแต่งงาน
ที่ออกจนกองเต็มโต๊ะ แต่รายได้ที่เพิ่มมากกลับวิ่งตามไม่ทันค่าใช้จ่ายเอาเสียเลย

ไหนล่ะ ทำงานแล้วจะได้มีเงินอย่างที่เขารวากัน

ไหนล่ะ อดทนแล้วจะได้เป็นเศรษฐีเหมือนที่เราเห็นในรายการทีวี

ไหนล่ะ เหนื่อยวันนี้ วันหน้าจะได้สบาย บ้านหลังใหญ่กับรถคันโก้ที่
ฝันไว้

หันไปดูคนข้างบ้านที่เขาอวยกว่า ทำไมเขาถึงได้มีเวลาเที่ยวเล่นจนน่า
อิจฉา เดียวไปเมืองนอกพักผ่อนปลายปี เดียวส่งลูกเข้าโรงเรียนดีๆ คุณสามีถอย
รถคันใหม่ไม่ทันไร อ้าว! คุณภรรยาต่อเติมบ้านเสียใหญ่โตอีกแล้ว

อุตุส่าห์ไปเสียบายๆ เคียงๆ ถ้ามว่าเขาทำยังไง ทำงานหนักไหม ได้ยินมาว่า

“สมัยก่อนพี่ทำงานหนักมากนะ แต่พอเราทำงานหาเงินมากๆ เราก็ต้องรู้จักใช้เงินที่หามา ให้มันทำงานให้เราบ้าง”

ฮา! อะไรนะ เป็นไงอะพี่ ใช้เงินทำงาน

“เอาจ้ะน้อง” คนข้างบ้านตอบว่าเขาแปะๆ “พี่จะบอกอะไรให้ฟัง”

“คนรวย เพราะพวกเขามักใช้เงินทำงานเพื่อตัวเอง ในขณะที่คนจนมักทำงานหนักเพื่อให้ได้เงิน น้องทำงานทุกวันนี้ ทำเพื่ออะไร เพื่อเงินใช้มั๊ย

“นั่นคือคนส่วนใหญ่ที่ทำงานโดยมีเป้าหมายว่าจะให้ได้มีเงินมากๆ แต่พอได้เงินมา สิ่งที่พวกเขาทำก็คือการนำเงินนั้นไปซื้อของ จับจ่าย เหตุผลหลักๆ ที่ให้กับตัวเองก็คือ ‘ซื้อความสะดวกสบาย’ เช่น ซื้อบ้าน ซื้อรถ ซื้อเครื่องเสียง ซื้อเครื่องประดับ ซื้อมือถือ ฯลฯ เห็นเขามีก็อยากมีเหมือนเขา

“พอความอยากมีมากกว่าเงินในกระเป๋า ทีนี้ทำไง ก็รูตบัตรเครดิตได้แล้ว ผ่อนเอา ก็ไปกู้มาแล้วผ่อนเอา มือถือเครื่องละ 8,000 ผ่อนไปผ่อนมาบวกดอกเบี้ยก็กลายเป็น 10,500 บัตรเครดิตแทนที่รูตแล้วจะจ่ายเขาเท่าที่รูตมากก็ขยักผ่อนแค่ขั้นต่ำ ทีนี้ดอกเบี้ยเลยยิ่งงอกงวย บัตรใบนี้เต็มก็ไปเปิดบัตรใบใหม่มาโปะใบนี้ พัวพันกันกลายเป็นหนี้สินทับถม

“การใช้จ่ายเกินกำลังทรัพย์ทำให้ต้องทำงานหาเงินให้มากขึ้น เพื่อค่าใช้จ่ายที่เกินความจำเป็นเหล่านั้น ดังนั้น กว่าจ้ะรู้ตัวเราก็กลายเป็นคนทำงานหนัก แต่ได้เงินมาไม่เคยพอใช้ จนเราต้องทำงานไปเรื่อยๆ ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ก็ตาม แล้วน้องลืมนะอะไรไปหรือเปล่า”

“ลืมนะ ลืมอะไรหรือครับพี่”

“ก็ทำไมเราต้องทำงานอยู่คนเดียว ทำไมไม่ใช้เงินของเราทำงานบ้าง”

“ก็นั่นละพี่ที่ผมงง ใช้เงินทำงานมันคือยังไงครับ”

“อ้าว ก็พอเราเริ่มมีเงิน เราก้ใช้เงินไปจ้างคนทำงานให้เรา พอมีคนทำงานให้เรา เราก้ยังมีเงินมากขึ้น ทีนี้เราก้เอาเงินที่มีมากขึ้นไปทำได้อีกหลายงาน พอเราทำหลายงาน เราก้จะได้เงินกลับมาจ้างคนทำงานให้เรามากขึ้น เราก้

จะมีเงินมากขึ้นไปอีก สำหรับการ..”

“โอ้ย...พี่ ผมเริ่มเห็นภาพรางๆ ละ”

“น้องว่าปะ คนเราควรเกิดมาเพื่อใช้ชีวิต ไม่ใช่เพื่อทำงาน”

“อ้าว พี่ ก็ที่เราคุยกันอยู่นี้ไม่ใช่ชีวิตเรอะ”

“ไม่หรอก พี่หมายถึงการได้มีชีวิตอย่างมีความสุข อยากทำอะไรที่เราชอบก็ได้ทำ”

“เออ จริงของพี่นะ นั่นมันสุดยอดความฝันของคนทั้งโลกเลยมั้ง นอนสบายทั้งวัน”

“เฮ้ย ไม่ใช่ละน้อง นั่นมันคนเป็นอัมพาตละ”

“อ้าว เหรอครับ ผมนึกว่าคนรวยคือนอนทั้งวัน เทียวทุกวัน งานการไม่ต้องทำ”

“ไม่ละ คนรวยเขาไม่ทำอย่างนั้นกันหรอก แต่ที่เราดิ้นรนเพื่อให้มีรายได้มากๆ นี้ เพียงเพราะเราอยากมีเวลาเป็นของตัวเองก็ได้มี วันนี้อาจพักผ่อนก็ได้พัก ไม่ใช่ลืมตาตื่นจนเช้านอนมีแต่งานๆๆ ที่ได้ค่าตอบแทนนิดเดียว พอตกงานวันไหนก็ต้องตาเหลือกหางานใหม่ทำทันที แล้วทั้งปีทั้งชาติก็ไม่เห็นรวยสักทีเลย แต่คนรวยเขาไม่ทำอย่างนั้น เพราะเขาจะมุ่งมั่นหาเงินเพียงแค่วะยะเวลาหนึ่งเท่านั้น พุดง่ายๆ ว่าคนรวยเขาทำทุกอย่างจนกระทั่งเขาสามารถมีอิสรภาพทางการเงินนั่นเอง

“แล้วน้องรู้ยังอะ ว่าทำไมคนรวยเขาถึงทำได้”

และต่อไปนี่คือสุดยอดเคล็ดลับของคนรวย ที่ผมกำลังจะเอามาบอกต่อกับคุณคนอ่านทั้งหลาย

“จงใช้เงินทำงานแทนเรา”

รายได้ 2 ประเภทที่ควรรู้จัก

ก่อนอื่น มาทำความรู้จักกับรายได้ของเรากันก่อน ทุกวันนี้เรามีรายได้ อยู่ 2 ประเภทหลักๆ คือ

1. รายได้ที่ต้องออกแรงทำงาน
2. รายได้ที่ได้มาโดยไม่ต้องออกแรง

รายได้ที่ต้องออกแรงทำงาน ก็คือรายได้ทุกบาททุกสตางค์ที่คุณขายแรงงาน ขายเวลา ขายสมอง รวมถึงเงินค่าจ้างจากการทำงานวันต่อวัน เงินเดือน ข้าราชการ เงินเดือนพนักงานบริษัท เงินโอทีค่าล่วงเวลา ฯลฯ

บางคนอาจจะสงสัยว่า ถ้าอย่างนั้นเราเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัว เช่น เป็นเจ้าของร้านรับซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นคนขายผลไม้ที่ตลาด เป็นเจ้าของร้านตัดผม ถือว่าเราไม่ได้ขายแรงงานใช่หรือไม่

โอว ไม่เลย เพราะตราบไต่ที่คุณยังต้องทำงานนั้นทุกวัน เช่น เจ้าของร้านทำผมก็ต้องยืนสระผมให้ลูกค้าทั้งวัน ต้องออกแบบทำสีผมให้คุณสาว ๆ หรือแม้จะเป็นเก้าอี้แก๊สนี้ยมีลูกน้อง 5 คน 10 คน แต่ถ้ายังไม่ไหนไม่ได้ ต้องคอยคุม คอยเก็บเงิน คอยบริหารงาน กำกับดูแลการบริการให้ถูกใจลูกค้าตลอดเวลา ก็เท่ากับว่าคุณยังต้องใช้แรงกาย แรงใจ แรงสมองของคุณอยู่ดี

รายได้จากการออกแรงทำงาน คือการที่กว่าจะได้เงินมา คุณต้องเสียเวลาและแรงงานเพื่อให้ได้มา ถ้าวันไหนคุณหมดแรงทำงาน ป่วย ไปเที่ยวบ้านญาติต่างจังหวัด โดนไล่ออก หรือแม้แต่ปิดร้านนอนเล่นสักสามวัน รายได้นั้นก็จะขาดหายไปทันที

พูดง่าย ๆ ว่า รายได้ประเภทนี้เป็นรายได้ที่ต้องทำงานต่อเนื่องตลอดเวลา ห้ามป่วย ห้ามลา ห้ามสาย ห้ามตาย ห้ามแม้กระทั่งตอนหมดแรงก็ยังต้องตะเกียกตะกายทำงานนั้นต่อเนื่องไปอย่างที่ไม่มีเบรก หยุดเมื่อไรรายได้ขาดหายทันทีนั่นเอง

ที่นี้ก็มาถึงรายได้ประเภทที่สองคือ รายได้ที่ได้มาโดยไม่ต้องออกแรงทำงาน จินตนาการง่าย ๆ ว่า “ต่อให้เราไม่ได้ทำงานแล้ว แต่ก็ยังมีเงินไหลเข้ากระเป๋าเราอยู่อย่างสม่ำเสมอ” ต่อให้เราหยุดพักบ้าง หนีไปเที่ยวบ้าง เจ็บไข้ได้ป่วยบ้าง หรือแม้แต่ตอนแก่และลาจากโลกนี้ไป รายได้ก็ยังเกิดขึ้นตลอดเวลา แถมพอตัวเราไม่อยู่ รายได้ก็ออกต่อมานั้นก็ยังเป็นมรดกไปถึงลูกถึงหลานได้

สิ่งวิเศษสุดที่จะบอกต่อก็คือ ถ้าเรามีรายได้ประจำหรือรายได้จากการออกแรงทำงานประเภทแรกอยู่แล้ว เราก็ยังมีรายได้ประเภทที่สองได้อีกด้วย ซึ่งนี่คือข้อดีที่รายได้ประเภทแรกให้คุณไม่ได้ เพราะถ้าคุณเป็นข้าราชการอยู่แล้ว คุณคงไปเป็นพนักงานกินเงินเดือนให้บริษัทอื่นไม่ได้ แตกต่างจากรายได้ประเภทหลังที่ถ้าคุณมีรายได้จากงานที่หนึ่งแล้ว คุณก็สามารถเอารายได้นั้นมาสร้างธุรกิจที่สอง สาม สี่ เพิ่มขึ้นได้เรื่อยๆ

เรียกว่าที่มาของรายได้นั้นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานหลัก ก็คือสิ่งเหล่านี้ต้องทำเงินให้คุณได้ตลอดเวลา แม้กระทั่งในวันที่คุณเดินทางไปพักผ่อนรอบโลก หรือกำลังหลับอย่างสุขสบายบนที่นอนของคุณ

เพราะรายได้ประเภทที่ไม่ต้องออกแรงทำงานนี้ไม่ต้องตอบบัตรเช็คชื่อ เข้าทำงาน ไม่จำกัดเวลา จะทำตอนไหน ก็โหมงก็ได้ ไม่ต้องมีเจ้านายคอยทำตาเขียวเวลาคุณนี้จะแชทกับแฟน และเครียดๆ ขึ้นมาจะนั่งเล่นคูกี้รันก็ไม่ต้องกลัว ถูกไล่ออกหรือตักงาน แถมยังเป็นรายได้ที่เกิดจากงานที่ไม่จำกัดเพศ วัย อายุงาน พื้นฐานทางครอบครัว หรือแม้แต่ความสามารถพิเศษเฉพาะตัวอีกด้วย

ฟังดูคูนๆ คล้ายกับพวกชายตรง ชายอ้อม ชายประกัน ชายชั้นเดียว หลายชั้นทำนองนั้น แต่จริงๆ แล้วรายได้จากการไม่ต้องออกแรงทำงานนั้นมีมากมายหลายร้อยวิธี เราอาจจะเรียกสิ่งเหล่านี้เป็นภาษาชาวบ้านแบบง่ายๆ ว่า “อาชีพอิสระ” ซึ่งก็มีทั้งที่อิสระจริงและอิสระแบบมีเงื่อนไข

คนบางคนถูกชักชวนให้ไปทำอาชีพอิสระ พอหลวมตัวไปทำกลับแยกว่างานประจำเสียอีก แทนที่จะสบายเหมือนที่ฝันไว้ กลับต้องดิ้นรนสุดชีวิตเพื่อความอยู่รอด เคยคิดว่าจะได้มีเวลาว่างเหลือเพื่อก็กกลายเป็นว่าต้องทุ่มเทเวลา มากกว่างานประจำหลายเท่า แทนที่จะมีเวลาอยู่กับครอบครัว กลับยังต้องห่างครอบครัวมากขึ้นๆ

ทำไปทำมาชักรู้สึกว่างานที่ทำจริงๆ นั้นไม่ใช่อาชีพอิสระเหมือนที่เคยฝันไว้ จนกลายเป็นข้อเปรียบเทียบแถมประชดชีวิตว่า การเป็นลูกจ้างเหมือนติดคุกที่คนอื่นสร้างให้เราเข้าไปอยู่ โดยแลกกับเงินเดือน แต่อาชีพอิสระบางอาชีพ เหมือนกับการติดคุกที่เราสร้างขึ้นเอง แถมน่ารำใจตรงที่ไม่มีอะไรรับประกันว่า แต่ละเดือนจะได้รับเงินเดือนเท่าไรอีกด้วย

จะเห็นได้ว่า คนส่วนใหญ่มักจะมีปัญหาเกี่ยวกับการสร้างรายได้เพิ่มให้กับเงินในกระเป๋าของตนเอง เพราะความเคยชิน หลายคนจึงใช้เวลาเน้นนานจนอายุล่วงเลยไปตั้งมาก กว่าที่จะทำความรู้จักกับคำว่า “ให้เงินทำงานเสียบ้าง” นั้นเป็นอย่างไร

แหล่งที่มาของรายได้คงแยกแยะด้วยตัวมันเองมีหลายประเภท ไม่ว่าจะ เป็นธุรกิจการให้เช่าบ้าน เช่าที่ดิน ค่าลิขสิทธิ์ของทรัพย์สินทางปัญญาต่างๆ เช่น หนังสือ ดนตรี หรือซอฟต์แวร์ การขายแฟรนไชส์ การทำธุรกิจแบบเครือข่าย การลงทุนกับเครื่องขายของหรือหยอดเหรียญต่างๆ

แต่เราควรที่จะเลือกอาชีพอะไร แบบไหนดี? เป็นคำถามที่ไม่มีคำตอบสำเร็จรูปที่เหมาะสมกับทุกคน เพียงแต่มีหลักการง่ายๆ อยู่ว่า คุณควรจะลงทุนในสิ่งที่ตัวเองสนใจและมีความรู้ ถ้าไม่มีความรู้อะไรเลยก็ถึงเวลาแล้วที่จะต้องลงมือศึกษา

เพราะ “ทุกการลงทุนมีความเสี่ยง ผู้ลงทุนควรศึกษาข้อมูลก่อนการตัดสินใจ” เป็นประโยคที่ได้ยินบ่อยๆ จากโฆษณาทั้งหลายแหล่งที่เกี่ยวกับการลงทุน (แม้ว่าบางทีคนโฆษณาจะพยายามพูดให้เร็วและเบาที่สุดก็ตาม)

ในเมื่อการลงทุนมันมีความเสี่ยง คือ เสี่ยงต่อการขาดทุน แล้วทำไมเราไม่ลงทุนในสิ่งที่ตนเองมีความรู้ เช่น บางคนถนัดลงทุนอสังหาริมทรัพย์ให้คนอื่นเช่า แล้วกินค่าเช่า บางคนถนัดแก๊งกำไรหุ้น บางคนถนัดลงทุนระยะยาว บางคนก็นิยมวิธีฝากกองทุนลงทุนให้ หรือบางคนก็ลงทุนหลายๆ อย่างถัวเฉลี่ยกันไป โดยการเลือกให้เหมาะสมกับตัวเอง กับความสนใจ ความรู้ และเงินที่มี

ถ้าคุณอยากมีอิสรภาพทางการเงิน สิ่งแรกที่คุณต้องทำคือการเปลี่ยนวิธีคิด จำเอาไว้ว่า คนรวยใช้ชีวิตโดยให้เงินทำงานหนัก ในขณะที่คนจนมักจะทำงานหนักเพื่อให้ได้เงินมาต่อชีวิต

ถ้าไม่อยากเป็นอย่างหลัง เราลองไปดูกันว่า การใช้เงินทำงานนั้นมี “เครื่องมือทางการเงิน” ให้เราเลือกใช้อยู่กี่ประเภทบ้าง

เหนื่อยก่อน ค่อยรายผ่อนส่งทีหลัง

พูดถึงการมีรายได้แบบที่ไหลมาเองโดยเราไม่ต้องออกแรงทำงานแล้ว คำถามที่คนอยากรู้กันมากก็คือว่า แล้วทำยังไงล่ะ...ถึงจะมีรายได้แบบที่ฟังดูวิเศษสุดๆ ไปเลยเช่นนี้ได้

คำตอบก็คือ

คุณต้องมี “ทรัพย์สิน” ก่อน

นี่คือเคล็ดลับของคนรวยอีกข้อหนึ่ง เพราะ “วิธีที่จะให้เงินทำงานแทนเรา ก็คือการนำเงินที่หามาได้ไปลงทุนซื้อทรัพย์สิน เพื่อให้ทรัพย์สินนั้นสร้างผลตอบแทนให้เรา”

ทรัพย์สินในที่นี้ หลายคนอาจจะนึกถึงบ้าน รถ ทอง หรือที่ดิน ซึ่งจะว่าถูก...ก็ถูกไม่ทั้งหมด จะว่าผิด...ก็ไม่ผิดเสียทีเดียว

ตอนแรกไม่ંગนะ พออ่านมาถึงตรงนี้...งกทันทีเลย

เอาอย่างนี้ดีกว่า สรุปลงใจความสั้นๆ ง่ายๆ แบบนี้ว่า ถ้าบ้าน รถ ที่ดิน หรืออะไรก็ตามแต่ที่มี ที่ซื้อหามา นั้นไม่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น ซื้อบ้านหลังหนึ่งหรือรถคันหนึ่งมาแล้วมีภาระต้องผ่อนทุกเดือน ดอกเบี้ยก็แพง ค่าดูแลก็สูง ค่าซ่อม ค่าจอดรถ ค่าน้ำมันรถ ค่าทาสีบ้านใหม่ทุกสามปี ค่าประดับตกแต่ง ค่าทำประกัน ชั้นหนึ่ง ชั้นสอง ค่าเข้าศูนย์ประจำปี ฯลฯ สารพัดจะจ่าย

แต่ทั้งหมดที่จ่ายเพื่อสิ่งนั้นไม่ได้ทำให้เรามีเงินเข้ากระเป๋า เช่นนี้เราจะเรียกว่าบ้านหรือรถนั้นเป็น “หนี้สิน” ไม่ใช่ “ทรัพย์สิน”

อะไรที่เป็นหนี้สินนั้นมีแต่จะทำให้เงินเราลดลง แต่อะไรที่เป็นทรัพย์สินนั้นมีแต่จะออกเงยเพิ่มพูนขึ้น

รู้อย่างนี้แล้ว ครั้นต่อไปจะควักกระเป๋าซื้ออะไร หลายคนคงจะคิดมากขึ้นอีกสักหน่อย เพราะเราจะคำนวณกันที่ว่า กระเป๋าแบรนต์เนมไบสแนสแพงที่เราอยากได้นั้น ซื้อมาวันนี้สามหมื่น พอผ่านไปสักสามเดือนหายเห่อแล้ว ราคากระเป๋านั้นยังอยู่ที่สามหมื่นหรือหล่นฮวบลงไปเหลือแค่หมื่นสอง แถมตอนมียังต้องลำบาก จะหยิบจะจับก็กลัวเปื้อน จะวางตรงไหนต้องหาผ้ามารอง ฝนตกมาแทนที่จะวิ่งเอากระเป๋าบังหัว กลายเป็นว่าเราต้องวิ่งเอาตัวบังกระเป๋าให้ลำบากเข้าไปอีก

ถ้าแบบนี้กระเป๋าใบหรุนั้น คงเป็นได้แค่ “หนี้สิน” ไม่ใช่ “ทรัพย์สิน”

แต่ถ้าเราเห็นว่า พระเครื่องรุ่นดีน่าบูชา เนื้อดี พิมพ์นิยม ลักษณะเป็นที่ถูกต้องตามหลักของนักเลงพระ การลงทุนซื้อหามาครอบครองเอาไว้ นอกจากจะสบายใจได้รำลึกถึงคำสอนของพระพุทธเจ้าแล้ว เผลอเป็บเดียวมีคนมาขอเช่าต่อ ได้ราคาดีกว่าเดิมเป็นห้าเท่าตัว

ถ้าเราจะสร้างรายได้
โดยไม่ต้องออกแรงทำงานนั้น
เราต้องมีทรัพย์สินซึ่งเป็น
*"ทรัพย์สินที่สามารถ
สร้างมูลค่าเพิ่มในอนาคตได้"*

แบบนี้พระก็พระเถอะ เป็น “ทรัพย์สิน” มากกว่า “หนี้สิน” แน่ๆ

ทั้งหมดที่ว่ามาयीดยาวนี้ก็คือจะบอกหลักการง่ายๆ แค่ว่า ถ้าเราจะสร้างรายได้โดยไม่ต้องออกแรงทำงานนั้น เราต้องมีทรัพย์สินซึ่งเป็น “ทรัพย์สินที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในอนาคตได้” เช่น บ้านที่เรามีนั้นต้องสามารถสร้างเอาไปใช้เก็บค่าเช่าได้ เอาไว้เปิดร้านทำการค้าได้ เก็บไว้วันๆ ขายต่อได้ราคาเพิ่มหรือรถที่เรามีก็ต้องไม่ใช่เอาไว้ขับก็ขับเท่เฉยๆ แต่ต้องเป็นรถที่เราเอาไว้ทำงานขายของ ให้เช่า หรือแม้แต่รับจ้างต่างๆ แบบนี้เราถึงค่อยนับว่าเป็นทรัพย์สินในความหมายของ “รายได้แบบที่ไม่ต้องออกแรงทำงาน” นั่นเอง

นอกจากบ้านหรือรถที่จับต้องได้เป็นตัวเป็นตนแล้ว ยังมีทรัพย์สินอีกหลายประเภทที่เราอาจจะมองไม่เห็นเป็นรูปธรรมเท่าไรนัก เช่น การที่เรา มีพันธบัตรรัฐบาลที่มีดอกเบี้ยให้เรา มีหุ้นที่มีการจ่ายเงินปันผล เป็นเจ้าของเครื่องซักผ้าหรือตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญที่ตั้งอยู่ในย่านชุมชน เป็นเจ้าของเว็บไซต์ที่ติดแบนเนอร์โฆษณาหรือรับแลกลิงก์สินค้าต่างๆ มีคอนโดให้เช่า เป็นพวกขายตรงในธุรกิจเครือข่าย (MLM) หรือแม้แต่เอาเงินที่มีไปปล่อยกู้ในระบบให้คนรู้จัก

รวมไปถึงธุรกิจประเภทที่ต้องมีการสร้างเป็นกลุ่ม เป็นระบบ ที่มีพนักงานสร้างรายได้ให้เรา เช่น การบริหารธุรกิจขนาดใหญ่ ธุรกิจเครือข่าย และการลงทุนต่างๆ ซึ่งแม้ตัวเราจะไม่ได้ทำงาน หนีไปนอนอาบแดดอยู่ที่ชายทะเล ไปเล่นสกีบนหิมะหนานุ่ม แต่ระบบที่วางไว้ก็ยังคงเดินหน้าสร้างความมั่งคั่งให้เราได้ เป็นต้น

พูดง่าย ๆ ว่า แทนที่เราจะต้องมานั่งออกแรงทำงาน แต่เราจะใช้
ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นเสมือนเครื่องพิมพ์แบบงูที่สร้างรายได้ให้เราตลอดเวลา
ลองมาดูกันว่า เราจะมีทรัพย์สินประเภทนี้ได้จากอะไรบ้าง

• ดอกเบี้ย

รายได้จากดอกเบี้ยถือเป็น “รายได้ที่ไม่ต้องออกแรง
ทำงาน” ที่ชัดเจนที่สุด เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน คือธรรมดา
ที่สุด ธรรมดาจนเราแทบไม่รู้สึกรู้สึกละเลยด้วยซ้ำว่ามันก็
คือรายได้ ซึ่งเจ้าดอกเบี้ยนี้ก็แยกย่อยไปหลายแบบ
เช่น ดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ ดอกเบี้ยเงินฝากประจำ
ดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล หรือดอกเบี้ยหุ้นกู้บริษัทเอกชน
 เป็นต้น เรียกว่า “ทุกอย่างที่ออกเงยจากเงินก้อนแรก”
ทำให้เราได้รับรายได้เป็นดอกเบี้ยเข้ามาสม่ำเสมอไม่มีหยุด
ตราบไตที่เงินก้อนแรกยังอยู่ตรงนั้น เราถือเป็นดอกเบี้ยได้
ทั้งนั้น แต่ต้องไม่ลืมว่าแต่ละแบบนี้ก็มีความเสี่ยงต่าง
ต่างกัน

• ค่าเช่า

พอพูดถึงรายได้จากค่าเช่า คนส่วนใหญ่ก็นึกถึงบ้านก่อน
เลย แต่ความจริงแล้วค่าเช่าเกิดได้หลายทาง ทั้งให้เช่าที่ดิน
ห้องเช่า ออฟฟิศ ห้องจัดเลี้ยง คอนโด อพาร์ทเมนต์ รถยนต์
ป้ายโฆษณาที่ติดอยู่หน้าตึกแถวของเรา หรือแม้แต่การเช่า
พื้นที่ในเว็บไซต์ที่เราเป็นเจ้าของเว็บนั้น ยิ่งสมัยใหม่นี้มีคน
หัวใสทำธุรกิจใหม่ๆ ให้เช่ามากมาย เช่น ให้เช่ากระบี่
เบรนดเนม ให้เช่าสูท ให้เช่าชุดแต่งงาน ให้เช่าเครื่อง

ระดับ ให้เช่าจักรยาน ซึ่งถ้าเป็นในต่างประเทศ ยังมีให้
เช่าแพน ให้เช่าสุนัข ให้เช่าเปียโน ฯลฯ จนเราจินตนาการ
ไม่ถึงเลยทีเดียว

• เงินปันผล

เป็นรายได้ที่เกิดจากการลงทุนในบริษัทที่มีคุณภาพ มีความ
มั่นคง และมีเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้นอย่างสม่ำเสมอ หรือ
บางทีเงินปันผลก็อาจจะได้มาจากการถือหุ้นสหกรณ์ หุ้น
ในตลาดหลักทรัพย์ หุ้นกองทุนหมู่บ้าน เป็นต้น

• กำไรจากการเป็นเจ้าของกิจการ

ซึ่งอาจจะทำให้หลายคนงงว่า *อ้าว! แล้วทำไมไม่เป็นเจ้าของ
ร้านทำผมไม่ได้* คือ มันมีข้อแม้นิดเดียวว่า จะเป็นร้านค้า
หรือกิจการอะไรก็ได้ จะใหญ่หรือเล็กจนถึงรถเข็นขายลูก
ชิ้นปิ้งก็ได้ ขอแค่ “ต้องเป็นกิจการที่เจ้าของจะต้องไม่ถูก
ผูกติดกับงานนั้น” คือ ยืนเฝ้ารถเข็น ปิ้งลูกชิ้นจนหน้าดำ
คร่ำเครียด ไปไหนไม่ได้ ผากร้านให้คนอื่นดูแลก็ได้ แบบ
นี้ไม่นับ แต่ถ้าพูดง่าย ๆ ว่า ถ้าคุณออกแบบ “ระบบ” ให้
รอบคอบ เช่น มีรถเข็นที่มีลูกมือคอยยืนขายแทนสัก 10 คัน
ส่งลูกชิ้นให้ไปวันละ 300 ไม้ต่อจุด มีกำหนดส่งคืนรถเข็น
และกำไรต่อวันชัดเจน แล้วตัวคุณกลับไปนอนเล่นเฟซบุ๊กที่
บ้านได้สบายๆ ถึงเวลาก็รอรับผลกำไรจากรถเข็นทั้งสิบจุด
นั้นได้ แบบนี้ถึงจะถือว่าเข้าข่าย “รายได้ที่ไม่ต้องออกแรง
ทำงาน” นั่นเอง

• ค่าคอมมิชชันต่างๆ

รายได้ประเภทนี้มักได้มาจากการเป็น “คนกลาง” คือ ไม่ได้ผลิตสินค้าเอง ไม่ต้องควักเงินทุนของตัวเอง แค่อาศัยช่องทางที่ตัวเองชำนาญ เช่น รู้จักกับคนที่กำลังมองหาบ้านเดี่ยวขนาด 60 ตร.ว. ห้องหัวมุม แล้วคุณก็เห็นเพื่อนกำลังจะขายบ้านสเปกเช่นนั้นพอดี หรือส่วนใหญ่ค่าคอมฯ มักได้มาจากธุรกิจประเภทขายตรง เช่น ขายประกัน ขายสินค้า เครื่องใช้ทั้งหลาย ซึ่งคนขายก็จะได้ส่วนแบ่งจากยอดขาย โดยที่ระบบขายตรงหลายยี่ห้อมักจะออกแบบมาให้คุณสามารถสร้าง “เครือข่าย” หรือทีมงานเพิ่มขึ้นได้ พอถูกน้องในทีมขาย รายได้จากค่าคอมฯ ก็จะได้ทั้งตัวลูกน้องที่ขายและมาถึงตัวคุณอีกด้วย วิธีนี้ทำให้รายได้ยังไหลเข้ามาไม่หยุด ตราบใดที่เครือข่ายที่คุณสร้างไว้ยังทำงานต่อเนื่อง

• สินทรัพย์ทางปัญญา

รายได้ประเภทนี้มักเป็นรายได้ที่เกิดจากการสร้างงานขึ้นมาสักชิ้น แล้วงานชิ้นนั้นๆ มีผลต่อ “ค่าลิขสิทธิ์” เช่น นิยายที่คุณแต่งขึ้น เพลง ภาพเขียน ภาพถ่าย งานออกแบบ ทละคร ดนตรี ตัวการ์ตูนในไลน์ การสร้างแอปพลิเคชัน โน้ตบุ๊คที่มีชื่อขึ้นมา แล้วมีคนชอบ คนส่งต่อ คนไหลตไปใช้ หรือแม้แต่สิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เช่น คุณอาจจะคิดตู้เซฟที่มีแต่เสียงพูดของคุณเท่านั้นถึงจะเปิดได้ ฯลฯ เรียกว่าอะไรก็ตามแต่ที่เกิดขึ้นจากการสร้างสรรค์เฉพาะตัว คิดได้แล้วก็เอาไปขึ้นทะเบียนหรือจดลิขสิทธิ์เอาไว้ รายได้แบบนี้มีข้อดีกว่าทรัพย์สินทั่วไป คือ ขายได้เรื่อยๆ ไม่มีวันจบสิ้น

ตราบไต่ที่ยังมีคนนำสินค้าขึ้นไปผลิตซ้ำขึ้นใหม่ ขนาดตัวเรา
ตายไปแล้ว ลิขสิทธิ์ก็ยังคงตกทอดถึงลูกหลานไปเรื่อยๆ

• การลงทุนกับพวกแฟรนไชส์ต่างๆ

วิธีนี้สะดวกและง่ายตรงที่เราไม่ต้องคิดระบบเอง มีคน
ออกแบบวางแผนมาให้เสร็จสรรพ ซึ่งส่วนใหญ่เจ้าของ
กิจการเขามักจะทำการบ้านมาแล้วว่า ต้องขายยังไง ขาย
ราคาเท่าไร มีอุปกรณ์อะไรบ้างที่จำเป็น ต้นทุนเท่าไร กำไร
เท่าไร มีวิธีนับเงินที่ชัดเจนรองรับ เช่น ร้านเซเว่น ตู้ไอศกรีม
หัดดาว ร้านขายน้ำผึ้งผสมมะนาว ตู้ซักผ้าหยอดเหรียญ ตู้
ล้างรถหยอดเหรียญ ตู้เติมเงินมือถือ เครื่องชั่งน้ำหนักตาม
หน้าร้านชำ ตู้เพลงตามร้านอาหาร ตู้น้ำดื่ม ฯลฯ เหล่านี้
ผู้ลงทุนเพียงแค่อำนาจทำเลที่น่าสนใจ เหมาะกับลูกค้าเป้าหมาย
แล้วก็หาเงินก้อนหนึ่งไปจ่ายค่าเริ่มต้น หลังจากนั้น
ก็แค่นั่งรอรับรายได้ที่เกิดขึ้นจากตู้ โดยที่ตัวเองยังสามารถ
ทำงานประจำหรือไปทำอย่างอื่นได้ด้วย

• ธุรกิจออนไลน์

ปัจจุบันมีมากมายจนแทบจะทำให้คนที่ไม่ออนไลน์
กลายเป็นคนตกเทรนด์ไปแล้ว ทั้งทำเว็บไซต์ขายของใน
อินเทอร์เน็ต รับจ้างโฆษณาในเฟซบุ๊ก เปิดเว็บไซต์ให้คน
มาโพสต์เนื้อหาต่างๆ ฯลฯ ซึ่งก็ไม่ต่างจากธุรกิจหรือการ
หารายได้ทางอื่น คือต้องบุกเบิกเหน็ดเหนื่อยในช่วงแรก
แต่พอเว็บไซต์นั้นๆ หรือสิ่งที่เราทำในอินเทอร์เน็ตนั้นอยู่
ตัวและเริ่มดำเนินไปได้ด้วยตัวของมันเองแล้ว รายได้ก็จะ

ไหลเข้ามาตลอดเวลา โดยเราแค่ใช้เวลาว่างแต่ละวันเข้ามา
มาตรวจเช็คความเรียบร้อยเป็นระยะเท่านั้น

บันได 7 ชั้น สู่งานที่ “ใช่!” และรายได้งามๆ

แน่นอนว่า การจะมีทรัพย์สินมากพอจะก่อให้เกิดรายได้ที่ไม่ต้องออกแรงทำงานนั้นคงไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องใช้ความอดทนและพยายามอย่างหนักแถมยังมีความเสี่ยงสำหรับคนที่มีความรู้ไม่เพียงพอที่จะดูแลระบบต่างๆ

ที่สำคัญคือรายได้ในฝันแบบนี้เป็นรายได้ที่ต้องใช้เวลาในระยะแรกกว่าระบบที่เราวางไว้จะเริ่มออกดอกผล ช่วงแรกอาจจะต้องปวดหัวนิดหน่อยกับการวางแผน แก้ปัญหา และปรับเปลี่ยนให้เข้ากับตัวเรา โดยเราต้องมุ่งมั่นมากพอ และหากเราเข้าใจและมีเป้าหมายในการสร้างความมั่งคั่งบนเส้นทางนี้ ด้วยการเลือกแหล่งรายได้ให้ชัดเจน กระจายการลงทุนออกไปหลายๆ ช่องทางเท่าที่จะทำได้ การสะสมทรัพย์สินที่สามารถเพิ่มมูลค่าผลตอบแทนได้ในอนาคตอย่างมีวินัยนั้น ก็จะทำให้เราประสบความสำเร็จได้

เหนือยก่อนสบายทีหลัง ก็ไม่ต่างอะไรจากความรวยที่ค่อยๆ ผ่อนส่งให้ตัวเองนั่นละ

แต่ทำอย่างไรคุณจึงจะมีรายได้จากทางอื่นแบบที่กล่าวมาข้างต้น นอกเหนือจากรายได้จากงานประจำ เงินเดือน ค่าจ้าง ที่เหมือนจะดูดี ดูดีสมองกำลังกาย กำลังใจ ของคุณไปเกือบหมดตัว

ง่ายที่สุดก็คือ ก่อนอื่นต้องตั้งหลักโดยต้องพิจารณาจากศักยภาพของตัวเองว่าคุณจะสามารถเพิ่มช่องทางของรายได้เพิ่มขึ้นได้อีกหรือไม่ ไม่จำเป็นจะต้องทุกครบทุกข้อข้างต้น ขอแค่ดูว่าความถนัดของตัวเองเป็นยังไง เคยมีประสบการณ์อะไรมาก่อน ช่องทาง เวลา และโอกาส เปิดให้แก่ไหน

เพราะเมื่อคุณมีรายได้จากช่องทางอื่นเพิ่มขึ้นตามที่เราแยกประเภทให้เห็นกันชัดๆ ข้างต้นแล้ว ก็ค่อยๆ ทอยสะสมเพิ่มช่องทางให้มากขึ้น จาก 1 อย่าง เป็น 2-3-4 อย่าง ตามแต่กำลังจะไปไหน ปล่อยให้เงินทำงานให้คุณทุกเดือน โดยคุณแค่รอรับค่าเช่า ดอกเบี้ย เงินปันผล กำไรจากหุ้น ค่าลิขสิทธิ์ และกำไรจากการขายของสะสมได้

การวางแผนให้เงินทำงานเพื่อให้ตัวเราได้มีรายได้จากหลายๆ ทางแบบนี้ บางคนก็บอกว่ามันเหมือนกับการต่อท่อน้ำส่งตรงถึงตัวเอง แทนที่จะนั่งทำงานรับเงินเดือนทุกเดือนแต่เพียงอย่างเดียว ที่เหมือนกับการไปหาน้ำมาใส่ตุ่มหลังบ้าน หาบมาวันนี้สองตุ่ม พอกินใช้หมดก็ต้องลำบากออกไปหาบอีก หาบที่ก็เหน็ดเหนื่อยแทบจะขาดใจ กินใช้ไม่ทันไรน้ำก็หมดตุ่มอีกแล้ว

จะดีกว่าไหม ถ้าเราต่อท่อน้ำให้มาลงที่ตุ่มของเราโดยตรง น้ำจากแหล่งน้ำจะได้ไหลลงมาเติมเต็มในตุ่มให้เราทุกๆ วัน ไม่ต้องเหนื่อยเดินไปมาแบกน้ำจนแก่ก็ยังมีหยุดไม่ได้

เพียงแต่ต้องยอมรับความจริงอย่างหนึ่งว่า ระหว่างที่คุณกำลังต่อท่อน้ำให้มาลงที่ตุ่มหลังบ้านนั้น มันต้องใช้แรง มันต้องเสียเวลา มันต้องออกแบบวางแผน ลงทุนทั้งเงิน ทั้งความคิด ทั้งแรง และเวลาในชีวิต กว่าที่ระบบท่อทั้งหมด

จะเริ่มต้นทำงานของมันเป็นเองได้

ทางที่ดี คุณก็ควรที่จะวางแผนในการจะใช้เงินทำงานให้เต็มที่ เริ่มตั้งแต่วันนี้เพื่อจะได้รับดอกผลให้เพียงพอ โดยคุณไม่ต้องทำงานกินเงินเดือน ค่าจ้างอีกต่อไป คุณจะได้พักผ่อนเต็มที่ เอาเวลาที่เหลือไปพักผ่อน ออกกำลังกาย และเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศตามที่คุณปรารถนาต่อไป

แต่กว่าจะถึงวันนั้นได้ คุณจะลงมือสร้างรากฐานทางการเงินของคุณในวันนี้ให้แข็งแกร่งได้อย่างไรบ้าง จะสร้างท่อน้ำของคุณให้เพิ่มขึ้นที่ละท่อสองท่อได้ด้วยวิธีไหน ลองมาดูขั้นตอนง่ายๆ ดังนี้

1) เล็งเป้าให้ชัดเจน

คือ จะเลือกแหล่งรายได้จากไหน ถ้าไปถามคนที่เคยทำมาก่อน เขาก็อาจจะแนะนำคุณต่างกันไป บางคนก็บอกวิธีนั้นดีกว่าวิธีนี้ ช่องทางนั้นรวยเร็วกว่าช่องทางนั้น แบบนี้ง่ายกว่าอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ขอบอกเลยว่า ถ้าคุณเป็นมือใหม่ ขอแนะนำให้คุณเริ่มจาก “แหล่งที่คุณชอบก่อน” เพราะช่องทางที่คุณถนัดหรือมีประสบการณ์จะทำให้คุณมองเห็นภาพรวมได้ง่ายกว่า แก้ปัญหาได้ไวกว่า และคุ้นเคยกับมันมากกว่า

2) ต้องมีความสุขที่ได้ทำ

ข้อนี้คือสิ่งที่สำคัญที่สุด บางคนหนีจากงานประจำเพราะไม่ชอบการตอบบัตร ระเบียบกฎเกณฑ์ในที่ทำงาน ชอบเดินทางไปไหนมาไหนไม่จำเจ แต่กลับเลือกช่องทางที่ต้องนั่งจมปลัดอยู่กับหน้าคอมทั้งวัน แบบนี้เท่ากับหนีเสือปะจระเข้ชัดๆ ทำไปทำมาจะล้าแหละเอาทั้งงานประจำและ

งานรายได้เสริมซะเปล่าๆ ดังนั้นควรระลึกว่าโลกเราใบนี้มีวิธีทำเงินมากมาย จงหาวิธีการสร้างรายได้ที่ไม่ต้องออกแรงทำงานที่เหมาะสมกับคุณ และสร้างความสุขให้คุณให้ได้ก่อนเป็นดีที่สุด เพื่อไม่ให้คุณเบื่อและล้มเลิกกลางคันก่อนจะไปถึงเป้าหมาย

3) มั่นใจตัวเองให้พอดี

โลกนี้มีคนที่ไม่มั่นใจตัวเอง และในขณะเดียวกันก็มีคนที่มั่นใจตัวเองจนเกินเหตุ บางคนเป็นโรคช้ำกลัว กังวลไปสารพัด จะเจ้งไม่เป็นท่าใหม่ จะไหวหรือเปล่า จะทำให้เหนื่อยฟรีแล้วได้ผลตอบแทนไม่คุ้มหรือเปล่า ในขณะที่อีกคนก็มั่นใจเวอร์ คือหวังผลเลิศทั้งที่ตัวเองยังไม่เคยลองจับลองหยิบงานประเภทนั้นๆ เลย แต่वादฝันเสียสยหรือว่าจะรวยในสามเดือนห้าเดือนซะงั้น ทางที่ดีคือทำให้เต็มที่ เล็งผลกลางๆ เอาไว้ก่อน แต่ต้องทุ่มเททั้งเวลา ความคิด และกำลังกายลงไป เหมือนว่าผลจะออกมาอย่างไรนั้นเป็นเรื่องหนึ่ง คิดเสียว่าวางแผนให้ดีที่สุด แล้วอย่าหยุดถ้าไปไม่ถึงจุดฝันก็แล้วกัน

4) มองทุกอย่างเป็นเรื่องท้าทาย

ไม่มีอะไรที่ทำให้คุณสนุกกับมันได้นอกจากทัศนคติของคุณเอง ถ้ามองว่างานตรงหน้าคือความเหนื่อยยาก คือชีวิตที่ลำบาก คุณก็จะทำมันด้วยความเหนื่อยหน่ายตลอดเวลา แต่ถ้ามองว่านี่คือโอกาสงามๆ ที่ชีวิตคุณจะได้ทดลองทำสิ่งใหม่ๆ แม้ชนะไม่เป็นไร ขอแค่ให้ได้ลองให้รู้กันไปสักตั้ง

คุณก็จะเริ่มอยากเรียนรู้ อยากลองวิธีแก้ปัญหาแบบใหม่ๆ รู้สึกทำทนายที่ได้เจอกับอะไรที่ไม่เคยทำ

5) ถือคติ

มีน้อยดีกว่าไม่มี ได้ทำดีกว่าไม่ได้ลอง ได้เริ่มต้นดีกว่าอยู่ที่เดิม เนื่องจากชีวิตเป็นสิ่งมีค่า เราจึงต้องรู้จักวางแผน รู้จักลงทุน เมื่อเราออกไปทำงานจับเงินมาได้แล้ว ต้องรู้จักฝึกเงินให้เชื่อง และรู้จักใช้เงินทำงานแทนเรา เพื่อให้เราสามารถใช้ชีวิตได้คุ้มค่าที่สุด และเป็นอิสระจากการต้องใช้เวลาและพลังงานมา “ลงแรง” หาเงินไปเรื่อยๆ เป็นทาสของงานและเงิน รอวันหมดแรง หมดสภาพ ตอนเกษียณนอนดูละครทีวีไปวันๆ

6) เคล็ดลับคือการศึกษาค้นคว้า

การเรียนรู้เรื่องการลงทุนแต่ละช่องทาง หัดทำความเข้าใจกับวิธีลงทุนและเครื่องมือทางการเงินต่างๆ เช่น ถ้าคุณเลือกจะมีรายได้จากอสังหาริมทรัพย์ หุ้น กองทุน พันธบัตร การแลกเปลี่ยนเงินตรา ฯลฯ แต่ละแบบมีข้อควรระวังยังไง มีวิธีไหนดีกว่า เหมาะกว่าสำหรับคุณ จากนั้นค่อยหาเวลาฝึกปรือความสามารถด้านใดด้านหนึ่งให้เชี่ยวชาญเป็นพิเศษ เริ่มต้นลงทุนในด้านนั้น แล้วค่อยหัดลงทุนในด้านอื่นๆ ต่อไป

7) เลิกผัดวันประกันพรุ่งเสียที

เริ่มต้นตั้งแต่วันนี้ ถ้าเคยมีไอเดียอะไรดีๆ ในหัว จัดมันขึ้นมา ทำการบ้านให้รอบคอบ วางแผนให้ดีตั้งแต่ต้นจนจบ คุณจะค่อยๆ มองเห็นช่องว่างที่เผลอลืมคิดไปตอนแรก ถ้าคิดสะระตะเสร็จแล้ว ลองเอาไปปรึกษาเพื่อนฝูงหรือคนที่ มีประสบการณ์มากกว่า รับฟังหลายๆ ความคิดเห็น แล้ว ก็ถึงเวลาสำคัญ เริ่มต้นลงมือทำ เริ่มก่อนถึงเส้นชัยก่อน

ได้เวลานับถอยหลัง บอกตัวเองว่าเวลา ของคุณมาถึงแล้ว ทำให้ดีที่สุด!! ถ้าพร้อมแล้ว ไป ลองดูวิธีสร้างรายได้โดยไม่ต้องออกแรงทำงานแต่ละ ประเภทกันเลย

